

PREMIERING

Det gikk mot slutten av treffet, og premiene skulle deles ut. Fra VWACB stakk Sander av med premie for lengste kjørestrekning og premie for fineste T2. Inger-Lise fikk premie siden hun var 1 av 2 jenter som kjørte på banen (begge jentene fikk) og Pål fikk premie fordi han hadde hatt problem underveis. Resten av premiene ble delt ut til lokale biler i SRVWK. Helt fortjent, for de hadde mange fine biler. Vi registrerte at SRVWK hadde hentet inn veldig mange flotte premier, i tillegg til pokalene. Tydeligvis har de et godt samarbeid med sponsorene, for her var det mye for enhver smak. Mekanikerbrett, kjørehansker, kjøleboks, T-skjorter, bøtter med vaskemidler osv. Det ble rettet en spesiell takk til VWACB siden vi stilte med så mange biler, og så var det på tide å si farvel og komme seg av gårde. Turen hjem gikk uten de store forsinkelsene. Noen delehendinger underveis gjorde riktignok at turen tok litt lenger tid enn nødvendig, men det er vel kanskje slik det skal være når man er på tur. Neste gang får vi prøve å hente deler

på veien ned, eventuelt sørge for at de blir levert på treffet. På returen vil mange naturlig nok bare komme seg hjem, og det bør man ta hensyn til.

OPPSUMMERING

I ettertid synes jeg at SRVWK gjør mye riktig. De har et opplegg og en innsats som gjør at hele arrangementet går på skinner. Her er det et utrolig aktivt miljø, der medlemmer stiller på lik linje med styret i klubben, og gjør en formidabel innsats. Det kan nevnes at SRVWK har ca. 100 medlemmer, og av disse stiller 25-30 på hvert medlemsmøte, altså 1 gang i måneden! Utrolig for et aktivt miljø de har, i klubbssammenheng. Alt er avklart god tid i forveien, slik at opplegget ligger fast. De har valgt å legge treffet utenfor sentrum, for å stimulere til at flest mulig VW-fans kommer, ikke nødvendigvis for å trekke publikum utenfra. I tillegg sørger de altså for at vi får kjøre våre biler på en bane og ha det gøy på den måten også. Den sosiale rammen rundt det hele, med grilling, camping, banekjøring og selve treffet gjør at flere av oss som

var på tur, kanskje prioriterer dette treffet fremfor SCC i 2010. Kjøring på stripe appellerer nok ikke til alle, i hvert fall ikke så lenge dette er alternativet. At man i tillegg er kjempeheldig med været setter bare en spiss på hele opplegget. Det å bli møtt av 15 biler, for så å kjøre en lang kolonne til treffområdet, er heller ikke dumt. Å stable på beina en gjeng for å reise på treff er helt suverent. Er man på tur så er det alltid noen med som kan hjelpe hvis det skulle dukke opp noen problemer. Bilene tåler en slik tur som dette, så lenge man er forberedt og har litt utstyr med seg. Klubbussen vår utgjør en rullende reklameplakat, og fikk mye oppmerksomhet. Den fungerte også upåklagelig hele veien. En ting er sikkert, vi er mange som reiser ned neste år også, og da håper jeg at flere blir med, for dette var kjempekjekt å være med på!